

Tjelesna povreda stivadora u toku ukrcaja

Tužitelj — stivador pretrpio je tjelesno oštećenje prilikom ukrcaja tereta (u sanducima) u skladištu broda tuženoga (brod »Nowshera« se nalazio u londonskom docku). Tužitelj je povrijeđen dijelom konstrukcije privremene zaštitne ograde (dunnage) koja se bila pomakla kada je tužitelj slagao teret odnosno koturao sanduke u pravcu te ograde.

Tužitelj je tvrdio da je incident nastao zbog nemara tuženoga odnosno njegove povrede zakonske dužnosti (breach of statutory duty) jer je propustio da otkloni ogradu ili da je dobro osigura prije nego što je započeo rad u skladištu. Nije upozorio tužitelja da je ograda samo prividno sigurna, a ona u stvari to nije ni bila. Tuženi je propustio da pomno pregleđa skladište prije početka ukrcaja i nije upozorio radnike na opasnost zbog stanja zaštitne ograde. Iako zbog stanja ograde slaganje i manipuliranje teretom nije moglo biti sigurno izvršeno bez upotrebe zaštitnih sredstava propustio je upravo

da poduzme mjere opreza protiv takvog jednog udesa koji se je stvarno i efektuirao.

Tuženi je poricao da je postupao nemarno odnosno da je povrijeđen zakonske norme i tvrdio je da se događaj zbio samo odnosno djelomično tužiteljevom vlastitom negligncijom (contributory negligence), prupustom ulaganja pažnje za svoju vlastitu sigurnost za sprječavanje incidenta.

Bilo je presuđeno (Queen's Bench Division, 27. VII 1965, Melford Stevenson J.) da je pad dijela zaštitne ograde bio razumno predvidiva posljedica dozvole da u skladištu ostane ogradna konstrukcija koju tuženi nisu dovoljno razumno osigurali i učinili podesnom da podnese pritisak i udare koji su se mogli očekivati u toku ukrcaja u skladištu.

Tuženi su bili odgovorni i, ovisno o stupnju nanesene povrede, osuđeni na naknadu štete (Catton v. British India Steam Navigation Company, LTD — Lloyd's List Law Reports, part. 6, 1965, str. 344).

Na koga pada teret dokaza kod utvrđivanja odgovornosti brodara

Francuski Kasacioni sud raspravljao je o interesantnom pitanju: na koju od ugovornih strana pada teret dokaza o postojanju odgovornosti odnosno o pretpostavci neodgovornosti (u sporu Sté navale Delmas—Vieljeux c. Sté des anciens ets Charles Peyrissac).

Odlučeno je da pomorski vozar nije dokazao, kako zahtjeva čl. 4 Zakona od 2. IV 1936. a u cilju da se koristi pretpostavka tač. 1 i 6 ovog člana (v. čl. 54 našeg Zakona o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brodova), da je šteta nastala zbog nedostatka ambalaže vozila koja su se prevozila morem. Naime, na brodu »Royan« bilo je ukrcano 13 novih

automobila koja nisu bila ambalažirana. Po dolasku u luku Dakar (luku odredišta) 8 vozila je bilo oštećeno.

Pobijana presuda je proglasila brodarku odgovornim. Apelacioni sud nije uvažio brodarku prigovor da u slučaju da šteta proizlazi iz činjenice nedovoljnog pakovanja teret dokaza pada na krcatelja koji sa svoje strane mora dokazivati pomanjkanje dužne pažnje brodarku.

Kasacioni je sud konstatirao da brodarka nije, što mu je bila dužnost prema čl. 4, dokazao da je nastala šteta proizšla iz nedostatka u ambalaži vozila. Prema tome Apelacioni sud nije izmijenio zakonski teret dokaza. (Le Droit Maritime Français, br. 201/1965., str. 532).